

**Chương 453: Thảm Hoạ Cồng (7) - Quyết Tâm
Của Liana de Grantz**
(Số từ: 3533)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

21:58 PM 05/06/2023

Tôi đã chiếm lấy ngai vàng của Quần đảo Edina.
Quá dễ dàng.

Một tên cướp đơn thuần xuất hiện đột ngột và
buộc nhà vua rời khỏi ghế của mình sẽ không
được công nhận là người cai trị hợp pháp.

Tuy nhiên, tôi là Ma Vương.

Không chỉ là một tên cướp mạnh mẽ, mà còn
mang danh hiệu Ma vương nặng nề, mọi người
đều cảm thấy khiếp sợ đối với tôi.

Những người mà tôi không muốn biết danh tính
Ma vương của tôi đã biết rằng tôi thực sự là Ma
vương.

Vì vậy, sẽ không còn quan trọng nếu cả thế giới biết tôi là Ma vương, và tôi định tận dụng triệt để nỗi sợ hãi đến từ cái tên của mình.

Sợ hãi là một phương tiện kiểm soát rất mạnh mẽ.

"Như các người đã thấy hôm nay, các cổng dịch chuyển của toàn bộ lục địa đã được thay đổi để triệu hồi quái vật từ thế giới khác. Chẳng bao lâu nữa, thảm họa hiện tại sẽ bao trùm không chỉ quần đảo này mà toàn bộ lục địa, một thảm họa có quy mô toàn cầu."

"Do đó, sự bất thường xảy ra ở Lazark cũng đã xảy ra trên các đảo khác của quần đảo, bao gồm Saint Louis, Port Lambeth và Greenwind."

"Hiện tại, cấp dưới của ta đang ngăn chặn các hiện tượng xảy ra ở những nơi đó."

"Quần đảo Edina sẽ chịu một số thiệt hại, nhưng vì nó cách xa lục địa, tình hình sẽ được giải quyết bằng cách phá hủy các cổng dọc trên quần đảo."

"Ta đang nói với các người rằng ta là vị cứu tinh của Quần đảo Edina, nơi sẽ bị phá hủy nếu để yên, bởi vì quy tắc của ta sẽ khá hào phóng và nhân ái."

"Tuân lệnh ta. Người sẽ có được sự ổn định và bình yên."

"Trước mắt, ta sẽ tập trung vào việc ổn định Quần đảo Edina hỗn loạn, và về lâu dài, ta sẽ mở rộng sang lục địa đầy rẫy quái vật."

"Ta cho các người thời gian một ngày."

"Ta sẽ không giết các người cho dù người không đồng ý."

"Ai không nghe lời ta, cắt đi."

"Ta sẽ cho phép các người sống như những người dân bình thường của quần đảo. Các người có thể chạy trốn sự cai trị của ta và đến lục địa, nhưng khoảnh khắc các người vượt qua hải trình dài và đến lục địa, các người sẽ thấy rằng không có vùng đất nào để đặt chân ngoại trừ quần đảo này."

Cho rằng toàn bộ lục địa đang chìm trong hỗn loạn, đi đến lục địa này chẳng khác gì tìm đến cái chết.

Tuy nhiên, họ có thể nghĩ rằng lời nói của tôi là những lời nói dối trắng trợn. Họ có thể nghĩ rằng Ma Vương chỉ đang cố hù dọa họ bằng những lời như vậy.

Có tin tôi hay không, có tuân theo hay không, là sự lựa chọn của mỗi cá nhân.

Tôi không có ý định ép buộc lựa chọn đó.

Tôi không chắc liệu họ có chấp nhận tôi hay không, nhưng tôi có rất nhiều việc phải làm cho họ.

"Có hỗn loạn và sợ hãi, nhưng đến bây giờ, sự cố ở Lazark đã được giải quyết. Không cần phải sợ hãi, vì vậy hãy bắt đầu khôi phục ngay lập tức."

Ngay cả khi sự hỗn loạn đã lắng xuống, đường phố vẫn còn ngổn ngang xác chết. Chưa kể những ngôi nhà bị đốt cháy, cần phải tập trung vào

việc xác định chính xác con số thương vong và ổn định Lazark.

"Tất cả các lực lượng hiện có sẽ bắt đầu thu hồi các thi thể và đánh giá thiệt hại từ thời điểm này. Ngoài ra, hãy lập tức đánh giá nguồn cung cấp, bao gồm cả thực phẩm dự trữ trong lâu đài, và báo cáo cho ta."

Mọi người có vẻ ngạc nhiên trước chỉ thị đầu tiên của tôi, thứ không quá giống Ma vương.

Điều gì sẽ được coi là giống Ma vương?

Sẽ phù hợp hơn nếu Ma vương yêu cầu hiến tế con người và máu ngay khi ngồi trên ngai vàng?

Bất kể họ mong đợi loại Ma vương nào, tôi sẽ hoàn toàn khác với người mà họ nghĩ trong đầu.

Họ vẫn còn bối rối, không biết tôi đã ra lệnh cho họ làm gì.

"Sao không đi? Muốn đi thì đi, muốn ở lại thì đi nhanh lên, lũ khốn! Các người cho rằng chúng ta có thừa thời gian sao?"

Cuối cùng, ở đâu cũng vậy: họ chỉ hiểu khi tôi mắng họ.

Những người lính rời Thủ đô Hoàng gia theo mệnh lệnh của tôi, và bắt đầu giải quyết hậu quả thiệt hại ở Lazark.

Tôi không biết liệu họ có làm tốt nhiệm vụ tôi giao hay không, nhưng đó chỉ là ngày đầu tiên.

Tôi rút binh lính, bảo họ làm việc của họ.

—Đêm khuya.

Từng người một, họ trở lại Lazark.

Như tôi đã chỉ dẫn, tất cả họ đã đến Cung điện Hoàng gia Edina.

Liana thậm chí còn mang theo Nữ công tước Grantz, người đã trốn ở Angel Capital.

Họ hẳn đã nhìn thấy những điều khủng khiếp, nhưng tình hình hiện tại dường như còn khó hiểu hơn.

Chúng tôi mới đến Lazark được một thời gian ngắn, và bây giờ tôi đang ngồi ngay trên ngai vàng trong Cung điện của vương quốc.

"...Chuyện gì đã xảy ra thế?"

"Tôi đã nói với mọi người rằng chúng ta sẽ chinh phục Quần đảo Edina."

Đó là tất cả những gì tôi nói với Olivia.

Có nhiều điều để thảo luận, và chúng tôi phải nói về cách tiến hành.

Liana, Harriet và thậm chí cả Eleris dường như không ổn định về tinh thần, có lẽ là do những cảnh tượng khủng khiếp mà họ đã chứng kiến. Luvien và Gallarsh không tệ bằng, nhưng vẻ mặt của họ cực kỳ nghiêm túc.

"Trở thành vua chỉ trong một ngày... Dễ vậy sao?"

Luvien chết lặng.

"Mọi chuyện dễ dàng hơn dự kiến vì tình hình là như vậy. Dù sao thì, tất cả các bạn đã kiểm soát tình hình tốt chứ?"

"Thiệt hại rất nghiêm trọng, nhưng chúng tôi đã hoàn thành việc phá hủy các cánh cổng và tiêu diệt lũ quái vật."

Chúng tôi đã thành công trong việc ngăn chặn sự hỗn loạn tại bốn cảng chính của Quần đảo Edina.

"Các cơ quan hành chính địa phương sẽ xử lý việc khắc phục thiệt hại, nhưng có thể có điều gì đó giống như một cuộc nổi dậy xảy ra..."

"Những người mất nhà cửa... Có rất nhiều... Còn họ thì sao..."

Harriet nói với vẻ chán nản.

"Trước tiên chúng ta cần điều tra tình hình thiệt hại ở mỗi cảng. Có bao nhiêu người mất nhà cửa, bao nhiêu trẻ mồ côi được tạo ra. Liệu chúng ta có đủ hàng cứu trợ cho họ hay không."

Đó là một vấn đề đau đầu ngay từ đầu.

"Chúng ta không thể giao thương giữa các lục địa nếu tình hình như thế này. Chúng ta đi xa đến mức này là Để để chế không biết nơi tôi định cư."

Từ giờ trở đi, Quần đảo Edina phải tự cung tự cấp."

Tôi trở thành vua để giải quyết tình hình công thành bằng cách nào đó, nhưng đất nước đang gặp khủng hoảng ngay từ đầu. Hoàng tộc Edina cuối cùng sẽ biết ơn vì tôi đã nhận nhiệm vụ đau đầu này khỏi tay họ.

Chúng tôi đã có rất nhiều cuộc trò chuyện.

Chúng tôi phải giải thích mọi thứ với Airi, người không biết gì về những gì đã xảy ra cho đến nay.

Và phải làm gì trong tương lai.

Những gì chúng tôi nên bắt đầu.

Đối với trách nhiệm mà tôi phải đảm nhận với tư cách là một vị vua đối với những người đã bị hủy hoại mạng sống.

Tất cả đều mới mẻ đối với chúng tôi, và cho đến sáng nay, chúng tôi không thể tưởng tượng được mình sẽ làm những việc này.

Chúng tôi đã phải làm điều đó.

Có lẽ, đó là ngày dài nhất mà tôi từng trải qua trong đời, và tôi vẫn chưa hoàn thành nó.

Chúng tôi chiếm Cung điện hoàng gia, nhưng Hoàng tộc cai trị Bán đảo Edina cho đến nay vẫn sống trong lâu đài này.

Đó là một cơn động kinh thậm chí không có lý do, nhưng tôi là Ma vương.

Vì mọi người nghĩ rằng tôi có ý định xấu xa vì tôi là Ma vương và diễn giải hành động của tôi theo ý họ muốn, nên tôi không có ý định đảm bảo bất cứ điều gì như tính hợp pháp của quy tắc của mình trong khi đưa ra lời bào chữa.

Bởi vì tôi là Ma Vương, họ sẽ nghĩ đó là lý do tại sao tôi làm việc này, và tôi sẽ để họ nghĩ như họ muốn.

Tôi sẽ không đuổi Hoàng tộc ra. Tôi cũng cần tiếp thu kiến thức về Bán đảo và nền tảng trí tuệ của sự cai trị mà họ sở hữu.

Tôi lên đỉnh của Cung điện hoàng gia, ngắm nhìn cảnh đêm của Lazark trải dài dưới vách đá.

Thành phố cảng yên tĩnh sau khi sự cố cổng được giải quyết. Từ xa, tôi có thể nhìn thấy những người lính với những ngọn đuốc theo lệnh của tôi để thu thập các xác chết.

Vẫn có nơi khói bốc lên, hình như tôi còn nghe thấy tiếng khóc ảo giác của những đứa trẻ lạc cha mẹ.

Có phải tất cả điều này là lỗi của tôi?

Từ đỉnh tháp, tôi có thể nhìn thấy đường chân trời của biển phía bên kia cảng.

Bên kia vùng biển đó, mọi người vẫn sẽ chết trên lục địa.

Đây là số phận mà tôi phải đối mặt.

Mọi người ở Temple không chiến đấu có lẽ sẽ dần dần bị ném vào trận chiến khi lệnh động viên được đưa ra.

Ai đó sẽ chết, và vì sự cố cổng xảy ra sớm hơn dự định, ai đó trong số các bạn cùng lớp của tôi cũng có thể chết.

Trong hoàn cảnh này, xảy ra vì tôi, tôi đang cố gắng bắt đầu một điều gì đó trên bán đảo xa xôi này ở cực nam của lục địa.

Đây có thể là một cách để cứu ai đó?

Hay, tôi chỉ đang đặt nền móng cho một cuộc chiến khác?

-Aaaaa!

Một tiếng kêu không nên nghe thấy dường như phát ra từ giữa ánh đèn thành phố.

*Splash

Âm thanh của sóng biển dường như không thể nghe được.

“Cậu đang làm gì thế?”

Khi tôi quay đầu lại khi nghe thấy âm thanh phát ra từ phía sau, đó là Liana de Grantz.

Mặc dù tôi đã trở thành một vị vua, chúng ta vẫn là bạn chứ?

Thật nực cười khi tôi nghĩ mình là một vị vua khi tôi thậm chí còn chưa ngồi trên ngai vàng một ngày.

Liana đứng bên cạnh tôi, khoanh tay nhìn xuống khung cảnh của Lazark.

—Liana de Grantz.

Ma thuật là quan trọng, nhưng tài năng [Lôi Động] của Liana giúp ích rất nhiều trong việc ngăn chặn sự cố công.

Và nó đã giúp ích rất nhiều khi tôi trốn thoát.

"Cậu biết khi nào?"

Liana biết rằng việc giết Công tước Grantz không phải do tôi làm.

Đó là lý do tại sao cô ấy đã cứu tôi.

"Cách đây không lâu. Mẹ đã nói với tớ."

"...Thật ư?"

"Tớ đã nghĩ rằng cha đang nói những điều vô nghĩa, nhưng một cuộc cách mạng? Tớ không nghĩ rằng ông ấy sẽ làm điều gì đó kỳ quái như vậy."

Liana cười và nhìn xuống Lazark. Nói đúng ra, không có mối liên hệ nào giữa việc Liana tìm ra sự thật và cứu tôi.

Tuy nhiên, Liana đã cố gắng cứu tôi, và thực sự đã cứu tôi.

Nó có nghĩa là có một ý định khác ngoài việc cứu tôi.

“Cậu muốn diệt trừ Đế quốc?”

“...”

Trước lời nói của tôi, Liana im lặng.

"Tớ nghĩ cậu có thể làm được."

Có lẽ không chỉ để cứu bạn cô ấy, mà còn để cứu Ma vương.

Liana biết rằng cái chết của Công tước Grantz là kết quả của xung đột nội bộ của Đế chế, và cô ấy hẳn đã nuôi dưỡng mong muốn trả thù Đế chế.

Tôi chợt nhớ đến mong muốn trả thù của Liana hẳn lớn đến mức nào khi cô ấy không tấn công Bertus, Charlotte hay Tana ngay lập tức.

Giết một vài thành viên của Hoàng tộc sẽ không đủ để thỏa mãn mong muốn trả thù của cô.

Mong muốn trả thù của cô sẽ không được thỏa mãn trừ khi có điều gì đó xảy ra khiến Đế chế sụp đổ.

Tôi không thể hiểu được khao khát trả thù của Liana sâu sắc và đen tối như thế nào dưới vẻ mặt bình tĩnh của cô ấy.

Nó có thể là một cảm giác tương tự hoặc thậm chí còn mãnh liệt hơn sự tuyệt vọng mà tôi cảm thấy? Giống như Harriet đã từ bỏ vai trò Công chúa và đứng về phía tôi, Liana đã từ bỏ vai trò một Nữ công tước và đứng về phía tôi.

Tất nhiên, điều này có thể có ý nghĩa như thế nào trong thời điểm này khi thế giới đang rung chuyển?

"Có vẻ như cậu không quan tâm đến chuyện đó."

"Đúng rồi."

Tôi đã nói rằng tôi đã làm tất cả những điều này để bảo vệ con người, và tôi vẫn đang làm điều đó vì lý do đó.

Ma vương có vẻ như là một ứng cử viên hợp lý để giúp cô ấy trả thù, nhưng trên thực tế, có lẽ không phải vậy.

Tôi không muốn chiến tranh, và tôi không muốn sự sụp đổ của Đế chế.

Nhưng sau đó, Liana vươn vai và quàng tay qua vai tôi.

“Nhưng, không phải cậu muốn tình hình trở nên lộn xộn, phải không?”

".....Đúng."

Bản thân sự tồn tại của tôi đã là một thảm họa, và khi tôi nhận ra điều đó thì đã quá muộn cho nhiều thứ.

Trong câu chuyện gốc, sự cố công do Valier gây ra lần này là do Eleris gây ra.

Vì tôi không muốn chuyện gì xảy ra nên nó đã xảy ra.

Tôi cảm thấy như mình đã trở thành nhân vật chính của một niềm tin cũ.

"Vì vậy, có vẻ như mọi thứ cậu không muốn xảy ra bằng cách nào đó lại xảy ra?"

".....Không phải hơi khắc nghiệt sao?"

"Không phải vì cậu không muốn Đế chế sụp đổ nên cuối cùng nó sẽ sụp đổ một cách thảm hại sao? Vì cậu."

Liana cười khúc khích.

Những lời nói của cô ấy ác ý đến mức tôi thậm chí không thể tức giận.

"Vì vậy, ngay cả khi cậu không muốn chiến tranh, nếu chúng ta phải chiến đấu với Đế quốc, tôi sẽ giúp một tay."

Tôi đã mong muốn hòa bình và ổn định cho nhân loại, nhưng vì tôi mà sự cố cánh cổng đã xảy ra.

Tuy nhiên, tôi mong muốn hòa bình, ổn định và sự bảo tồn của Đế chế, nhưng vì tôi, Đế chế có thể sụp đổ.

Có vẻ như thế giới bằng cách nào đó đang sụp đổ theo cách đó.

Có vẻ như Liana nghĩ rằng nếu cô ấy ở bên cạnh tôi, cơ hội trả thù của cô ấy sẽ đến. Liana vẫn quàng tay qua cổ tôi, nhìn vào khung cảnh của Rajaak.

"Này, vậy tớ... không phải là một trong Tứ Thiên Vương sao?"

Tôi cảm thấy nghẹt thở bởi những lời của Liana.

Tứ Thiên Vương?

Tại sao cô ấy lại nghĩ về một cái gì đó như thế?

"Tớ nói đúng, phải không? Cậu sẽ biến tớ thành một trong Tứ Thiên Vương, phải không?"

Liana nhìn tôi với đôi mắt lấp lánh.

Biến cô ấy thành?

Cô ấy nghĩ đây là một trò chơi thủ lĩnh băng đảng hàng xóm sao?

"Ừm... ừm... nếu chỉ có một người, làm sao người có thể là một trong Tứ Thiên Vương?"

"Hãy tìm thêm ba người nữa. Nếu các Chúa tể ma cà rồng giống như những người lớn tuổi, thì..."

Harriet, Olivia, và... đó là ai? Người có mái tóc hồng? Không phải là bốn sao?"

Nó thực sự hỗn loạn.

Đang nói chuyện trả thù, sao đột nhiên chuyển chủ đề sang chuyện này?

"Wow, điều đó có vẻ hợp lý. Một pháp sư, một Thánh hiệp sĩ, một người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên], và tớ không biết cô gái tóc hồng đó là gì, nhưng dù sao, đó là bốn."

—Airi , Liana, Harriet và Olivia.

Liana dường như đã tạo ra một Ideal trong đầu cho Tứ Thiên Vương mà không cần tôi nói một lời nào.

Tôi không nói gì, phải không?

"Này, Ma Vương, làm cho biệt danh của tôi ấn tượng hơn đi. Hả?"

*chọt chọt

Liana chọt vào sườn tôi với cánh tay vòng qua cổ tôi.

"Cậu điên rồi."

Trước lời nói của tôi, Liana cười và gỡ cánh tay cô ấy ra khỏi cổ tôi.

Nghĩ về nó, nó sẽ dễ dàng.

Điều gì đó liên quan đến sấm sét, chẳng hạn như thêm ký tự cho sấm sét (雷)...

Chết tiệt, tại sao tôi lại nghĩ về điều này?

"Dù sao thì chắc là cậu căng thẳng lắm. Tớ thấy mặt cậu tái nhợt khi cậu bỏ chạy."

Tôi không thể làm sáng tỏ sự hiểu lầm của Liana, vì vậy khi tôi gặp Liana khi đang trốn thoát, tôi nghĩ mọi chuyện đã kết thúc.

Trong thực tế, nó hoàn toàn ngược lại.

"Cậu đã làm việc chăm chỉ. Làm thế nào cậu lại không muốn giải thích?"

"Nếu tớ giải thích, vấn đề sẽ trở nên lớn hơn."

"Đúng rồi."

Liana tắc lưỡi.

"Làm thế nào cậu có thể giữ nó cho đến bây giờ?"

Xây dựng mối quan hệ với mọi người mà không tiết lộ danh tính của tôi.

Tôi đã chịu đựng cảm giác tội lỗi và áp lực.

Liana xoa đầu tôi như thể thật ấn tượng khi tôi đã kiên trì cho đến tận bây giờ.

“Cậu tiếp tục nói nhảm sao?”

Trò chuyện với cô gái này khiến tôi như được quay lại những ngày ở Temple mà tôi không bao giờ có thể quay lại được.

Đó là một cảm giác tốt.

Và đó cũng là một cảm giác hoài cổ và buồn kinh khủng.

"Dù sao tớ cũng đi đây. Tớ cần nghỉ ngơi. Tớ mệt quá."

Liana ngáp dài và chuẩn bị rời đi, như thể đó cũng là một ngày dài đối với cô.

“Cliffman.”

Tôi không thể không hỏi một câu hỏi lẽ ra tôi nên hỏi nhưng chưa bao giờ hỏi.

"..."

“Cậu có ổn không?”

"Ý cậu là gì, ‘ổn?’”

Giọng Liana chùng xuống khi cô trả lời.

"Chỉ... ổn thôi."

"Tớ đã không nói chuyện với cậu ấy về bất cứ điều gì. Với anh chàng đó."

Tôi nhớ họ đã thề sẽ cùng nhau trả thù Ma vương.

Liana, người biết được sự thật, đã không nói gì với Cliffman.

Có lẽ cô ấy không thể chia sẻ nó vì Đế chế là kẻ thù quá lớn.

Liana âm mưu với Harriet, nhưng cô ấy không thể nói gì với Cliffman.

Đó là lý do tại sao Cliffman sẽ nhớ đến Liana như một kẻ phản bội Đế chế và nhân loại.

Cũng như tôi sẽ gây ra những hiểu lầm.

Liana cũng sẽ tích lũy những hiểu lầm.

Tôi tự hỏi liệu điều đó có ổn không.

Khi những hiểu lầm đó chồng chất và bùng nổ, đó là một cảm giác khủng khiếp khiến bạn muốn chết.

"Phải sẽ ổn thôi."

Liana nói vậy và bỏ đi.

Bởi vì cô ấy phải đối mặt với một kẻ thù lớn như vậy, Liana đã không nói bất cứ điều gì với Cliffman.

Liana, Harriet và Olivia sẽ được nhớ đến như những kẻ phản bội Đế chế và nhân loại.

Ai cũng phải gánh chịu một cái gì đó vì nó, và tôi phải gánh chịu những thứ mà họ phải gánh thay họ.

Bởi vì tôi là vua của họ. Vì họ đã chọn tôi.

Tôi phải trở thành một người có thể bảo vệ những người đã chọn mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading